భారత సర్వోన్నత న్యాయస్థానం

క్రిమినల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి

<u>క్రిమినల్ అప్పీల్ నెంబర్. 1934 ఆఫ్ 2019</u>

(SLP(Crl.) No.3884 ఆఫ్ 2019 నుండి ఉద్భవించినది)

<u>21 జనవరి, 2020న</u>

డా.నల్లపరెడ్డి శ్రీధర్ రెడ్డి ... అప్పీలుదారులు/ అప్పీలెంట్

వర్సెస్

ది స్టేట్ ఆఫ్ ఆంధ్రప్రదేశ్ మరియు ఇతరులు ... ప్రతివాదులు/రెస్పాండెంట్లు

బెంచ్: గౌరవనీయమైన డాక్టర్ ధనంజయ పై చంద్రచూడ్, అజయ్ రస్తోగి

<u>తీర్పు</u>

<u>డాక్టర్ ధనంజయ పై చంద్రచూడ్, జె</u>

1. ఈ అప్పీల్ ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు సింగిల్ జడ్జి వారి 6 మార్చి 2019 తేదీ నాటి తీర్పు నుండి ఉద్భవించింది. సత్తెనపల్లి అదనపు జూనియర్ సివిల్ జడ్జి ఉత్తర్వులపై నాల్గవ ప్రతివాది దాఖలు చేసిన రివిజన్ పిటిషన్'అనుమతించబడింది మరియు భారతీయ శిక్షాస్మృతి 1860 సెక్షన్ 406 మరియు 420 కింద అప్పీలుదారుపై అభియోగాల రూపకల్పనకు ఆదేశాలు జారీ చేయబడ్డాయి.

2. మార్చి 10, 2011న, అప్పీలుదారు మామగారు మరియు నాలుగవ ప్రతివాది ద్వారా ప్రథమ సమాచార నివేదిక దాఖలు చేయబడింది. అప్పీలుదారు మరియు నాల్గవ ప్రతివాది కుమార్తె 2003లో వివాహం చేసుకున్నారని ప్రథమ సమాచార నివేదిక పేర్కొంది. 2006లో ఫిర్యాదుదారుడు మరియు అతని కుటుంబం ఫిర్యాదుదారు కుమార్తెను, ఆమె స్త్రీధన ఆస్తిని బదిలీ చేస్తేనే తప్ప, ఆమె భర్త తాను ఉన్న యునైటెడ్ కింగ్‌డమ్ కు తీసుకెళ్లడానికి నిరాకరించారు మరియు అతని కుటుంబ సభ్యులు అతని కుమార్తెను డబ్బుకొరకు మరియు వారి పేర్లపై భూమిని బదిలీ చేయమని వేధించారు.

3. జూన్ 30, 2012న, వరకట్న నిషేధ చట్టం, 1961లోని 3 మరియు 4 సెక్షన్లతో పాటు IPCలోని సెక్షన్ 498A లో నేరాల కింద అప్పీలుదారు మరియు అతని తల్లిదండ్రులపై ఛార్జ్-షీట్ దాఖలు చేయబడింది. దర్యాప్తు అధికారి, దీని గురించి అదనపు సమాచారం అందుకున్న తర్వాత అప్పీలుదారు ద్వారా ఇతర నేరాలు మరియు తదుపరి విచారణ కోసం ట్రయల్ కోర్ట్ నుండి అనుమతి పొంది, సెక్షన్ 161 కింద వివిధ సాక్షుల వాంగ్మూలాల ఆధారంగా, యునైటెడ్ కింగ్డమ్ లో ఫిర్యాదుదారుడి కుమార్తెకు డాక్టర్ ఉద్యోగం కల్పించడం కోసం అప్పీలుదారు రూ. 5,00,000/- డిమాండ్ను లేవనెత్తినందుకు సంబంధించి క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ 1973 ప్రకారం, 12 ఏప్రిల్ 2013న IPCలోని 406 మరియు 420 సెక్షన్ల ప్రకారం నేరాల ఆరోపణకు సంబంధించి అదనపు చార్జిషీట్ దాఖలు చేయబడింది. మొదటి విచారణ న్యాయస్థానం, వరకట్న నిషేధ చట్టంలోని 3 మరియు 4

సెక్షన్లతో పాటు IPC సెక్షన్ 498A కింద 30 జూన్ 2012 నాటి అసలు ఛార్జిషీట్లో పేర్కొన్న నేరాలకు మాత్రమే అప్పీలుదారుపై అభియోగాలు మోపింది. విచారణ ప్రారంభమైంది మరియు సాక్ష్యాధారాల నమోదు మరియు వాదనల ముగింపు తర్వాత, కేసు 13 ఫిబ్రవరి 2017 న తీర్పు కోసం రిజర్వ్ చేయబడింది.

4. ఫిబ్రవరి 13, 2017న, పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ CrPC యొక్క సెక్షన్ 216 ప్రకారం అభియోగాన్ని మార్చడానికి ఒక దరఖాస్తును దాఖలు చేశారు, దరఖాస్తులో, 12 ఏప్రిల్ 2013న సెక్షన్లు 406 మరియు 420 నేరాలకు దర్యాప్తు అధికారి అప్పీలుదారుపై అదనపు అభియోగ పత్రం దాఖలు చేసినప్పటికీ, విచారణ న్యాయమూర్తిచే అభియోగాలు రూపొందించబడలేదు. 21 ఫిబ్రవరి 2017న, విచారణ న్యాయస్థానం అదనపు అభియోగాల అర్జీని అనుమతించింది. సెక్షన్ 406 మరియు 420 కింద అదనపు అభియోగాలు అప్పీలుదారుకు వ్యతిరేకంగా కల్పించబడ్డాయి. విచారణ న్యాయస్థానం 2012 జూన్ 30 నాటి అసలు ఛార్జిషీటు మాత్రమే పరిశీలించే అవకాశం ఉందని, వేరుగా కట్టలో ఉంచిన, 12 ఏప్రిల్ 2013 నాటి అదనపు ఛార్జిషీట్ పరిశీలించే అవకాశం న్యాయస్థానానికి రాలేదని పేర్కొంది. విచారణ న్యాయస్థానం యొక్క ఉత్తర్వుతో వ్యతిరేకిస్తూ, అప్పీలుదారు హైకోర్టు ముందు పునర్విమర్శ ప్రొసిడింగ్స్ ను వేసారు.

5. జూన్ 1, 2017న, హైకోర్టు సింగిల్ జడ్జి రివిజన్ పిటిషన్'ను అనుమతించి, విచారణ న్యాయస్థానం యొక్క విధానపరమైన అవకతవకల కారణంగా అదనపు ఛార్జీలను రూపొందించే ఉత్తర్వును పక్కన పెట్టారు. అయితే, అవసరమైతే, సాక్షులను వినే మరియు రీకాల్ చేసే అవకాశాన్ని ఇరుపక్షాలకు అందించిన తర్వాత, అదనపు అభియోగాలు రూపొందించే అవకాశాన్ని విచారణ న్యాయస్థానానికి ఇచ్చారు.

6. ఇరుపక్షాల తరపున వాదనలు విన్న తర్వాత మరియు రికార్డులో అందుబాటులో ఉన్న అంశాలను పరిశీలించిన తర్వాత, విచారణ న్యాయస్థానం 11 అక్టోబర్ 2017న, సెక్షన్ 406 మరియు 420 IPC కింద నేరాలకు రుజువులు లేదని నిర్ధారించి అభియోగాలు అదనంగా రూపొందించడానికి దరఖాస్తును తిరస్కరించింది. విచారణ న్యాయస్థానం యొక్క ఆ ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా నాల్గవ ప్రతివాది హైకోర్టులో రివిజన్ పిటిషన్ ను దాఖలు చేశారు.

7. మార్చి 6, 2019న, హైకోర్టు సింగిల్ జడ్జి రివిజన్ పిటిషన్'ను అనుమతించారు మరియు విచారణ న్యాయస్థానం యొక్క ఉత్తర్వును పక్కన పెట్టారు. సెక్షన్ 216 కింద దరఖాస్తును తిరస్కరిస్తూ, విచారణ న్యాయస్థానం, సెక్షన్స్ 406 మరియు 420 IPC లోని అంశాలు ఆకర్షించబడలేదని నిర్ధారించడానికి గల కారణాలను వెల్లడించలేదని విచారణ సమయంలో అభియోగాల మార్పును కోరకపోవడంలో ప్రాసిక్యూషన్ లోపాలను మాత్రమే చూపింది అని హైకోర్ట్ పేర్కొంది. సెక్షన్ 406, 420 IPC కింద అదనపు అభియోగాలను రూపొందించాలని హైకోర్టు ఆదేశిస్తూ దర్యాప్తు సమయంలో నమోదు చేయబడిన సాక్షుల వాంగ్మూలాలను మరియు 12 ఏప్రిల్ 2013న దాఖలు చేసిన అదనపు చార్జ్-షీట్ను పరిశీలించింది.

8. హైకోర్టు యొక్క 6 మార్చి 2019 నాటి ఉత్తర్వును వ్యతిరేకిస్తూ, అప్పీలుదారు రాజ్యాంగం యొక్క ఆర్టికల్ 136 ప్రకారం ఈ కోర్టును ఆశ్రయించారు.

9. అప్పీలుదారు తరపున హాజరైన గౌరవ సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీమతి అనితా షెనాయ్ ఈ క్రింది సమర్పణలను చేసారు.

(ఏ) సెక్షన్ 216 కింద అభియోగాల మార్పు కోసం ఒక దరఖాస్తు, విచారణను అనవసరంగా ఆలస్యం చేయడానికి తీర్పు వెలువడే తేదీన ఉద్దేశపూర్వకంగా దాఖలు చేయబడింది;

(బి) నాల్గవ ప్రతివాది దాఖలు చేసిన ప్రథమ సమాచార నివేదిక తేదీ. 10 మార్చి 2011లో ఫిర్యాదుదారు కుమార్తెకు ఉద్యోగం కల్పించడం కోసం అప్పీలుదారును రూ. 5,00,000/- డిమాండ్ లేదా చెల్లింపు గురించి ప్రస్తావించలేదు. ప్రథమ సమాచార నివేదిక కేవలం IPCలోని సెక్షన్ 498A మరియు వరకట్న నిషేధ చట్టంలోని సెక్షన్ 4 కింద ఆరోపించిన నేరాలకు సంబంధించి వాస్తవాలను మాత్రమే సూచిస్తుంది.

(సి) ప్రవేశ పరీక్షలో ఉత్తీర్ణత సాధించకుండా యునైటెడ్ కింగ్డమ్లో డాక్టర్ ఉద్యోగం పొందడం సాధ్యం కాదని, నాల్గవ ప్రతివాది మరియు అతని కుమార్తె డాక్టర్లు కాబట్టి తెలుసు. దీని ప్రకారం, ఉద్యోగం పొందడం కోసం అప్పీలుదారుకు రూ. 5,00,000/- చెల్లించే ప్రశ్న తలెత్తదు;

(డి) పిడబ్ల్యు 6, నాల్గవ ప్రతివాదికి గత ఇరవై ఐదు సంవత్సరాలుగా స్నేహితుడుగా ఉన్నందున అతనికి అనుకూలమైన సాక్షి;

(ఇ) నాల్గవ ప్రతివాది యొక్క బావ అయిన పిడబ్ల్యు 5, అనుకూలమైన సాక్షి మరియు క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ సమయంలో అతను అప్పీలుదారుకు చెల్లింపు కోసం నాల్గవ ప్రతివాదికి చెల్లించినట్లు ఆరోపించిన మొత్తాన్ని చెల్లించిన తేదీ, నెల మరియు సంవత్సరాన్ని పేర్కొనలేకపోయాడు. నాల్గవ ప్రతివాది పిడబ్ల్యు 5 నుండి డబ్బు అప్పుగా తీసుకున్నట్లు సూచించడానికి ఎటువంటి పత్ర రూపక ఋజువు లేదు; మరియు

(ఎఫ్) సెక్షన్లు 406 మరియు 420 లోని పొందుబరచిన న్యాయసూత్రాలు దీనికి వర్తించవు. అభియోగాలను రూపొందించే దశలో, రికార్డులో ఉన్న మెటీరియల్ యొక్క పరిశీలనాత్మక విలువకు కోర్టు లోతుగా వెళ్లాలని లేదు. నేరం జరిగిందని భావించడానికి కారణాలు ఉన్నాయా లేదా అనే విషయాన్ని మాత్రమే కోర్టు పరిగణించాలి (ఓంకర్ నాథ్ మిశ్రా వర్సెస్ ది. స్టేట్).

మోసం మరియు ఒప్పందాన్ని ఉల్లంఘించడం మధ్య చాలా వ్యత్యాసం ఉంది. ఇది ప్రేరేపించే సమయంలో నిందితుడి ఉద్దేశంపై ఆధారపడి ఉంటుంది, అది అతని తదుపరి ప్రవర్తన ద్వారా నిర్ణయించబడుతుంది. మోసం చేసిన వ్యక్తిని దోషిగా నిర్ధారించడానికి వాగ్దానం చేసే సమయంలో మోసపూరిత లేదా నిజాయితీ లేని ఉద్దేశం యొక్క ఉనికిని చూపించడం అవసరం. (హృదయ రంజన్ ప్రసాద్ వర్మ -స్టేట్ ఆఫ్ బీహార్).

10. మరోవైపు, నాల్గవ ప్రతివాది తరపున హాజరైన గౌరవ సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ ఎటిఎం రంగ శ్రీరామానుజం ఈ విధంగా సమర్పించారు:

(ఎ) నాల్గవ ప్రతివాది తీర్పును ఆలస్యం చేయాలని భావించలేదు. అదనపు ఛార్జ్ షీట్ మరియు కాగ్నిజెన్స్ ఆర్డర్ 2013 నుండి ట్రయల్ కోర్టు ముందు అందుబాటులో ఉన్నప్పటికీ అదనపు అభియోగ పత్రం ప్రత్యేక డాకెట్లో ఉంచబడినందున మేజిస్ట్రేట్ దాని మీద దృష్టిని సారించే అవకాశం లేదు .

(బీ) విచారణ సమయంలో (అనంత్ ప్రకాష్ సిన్హా Vs. స్టేట్ ఆఫ్ హర్యానా) అందుబాటులో ఉన్న అంశాల ఆధారంగా లేదా ఆ తర్వాత రికార్డులోకి తెచ్చిన అంశాల ఆధారంగా తీర్పును ప్రకటించే ముందు ఎప్పుడైనా అభియోగాలను న్యాయస్థానం మార్చవచ్చు. ప్రస్తుత కేసులో, ఐపీసీ సెక్షన్ 406 మరియు 420 కింద నేరాలకు సంబంధించి దర్యాప్తు సమయంలో అదనపు సమాచారం అందుకున్న తర్వాత మాత్రమే దర్యాప్తు అధికారి అదనపు చార్జ్ షీట్ దాఖలు చేశారు. అప్పీలుదారుపై మొదట 30 జున్ 2012 నాటి అసలైన ఛార్జిషీట్ను అనుసరించి అభియోగాలు మోపబడినప్పటికీ, రికార్డులోనికి తదుపరి తీసుకురాబడిన సాక్ష్యం అభియోగాన్ని మార్చకుండా కోర్టును నిరోధించలేదు, మరియు

(సి) అభియోగాన్ని రూపొందించే సమయంలో, న్యాయస్థానం ముందు ఉంచిన మెటీరియల్ పై, నేరానికి సంబంధించిన అంశాల ఉనికికి సంబంధించి ఒక అంచనాను రూపొందించగలిగితే సరిపోతుంది. న్యాయస్థానం ముందు ఉంచిన మెటీరియల్స్ విశ్వసనీయత, యథార్థత లేదా సాక్ష్యాధార విలువను విశ్లేషించాల్సిన అవసరం లేదు (సజ్జన్ కుమార్ Vs. సెంట్రల్ బ్యూరో ఆఫ్ ఇన్వెస్టిగేషన్)

11. ఆరోపణలు ప్రతి ఆరోపణలు మా పరిశీలనకు వచ్చిన అంశాలు.

12. ప్రస్తుత కేసులో అప్పీలుదారు ద్వారా సెక్షన్లు 406 మరియు 420 కింద నేరాల ఆరోపణపై అదనపు సమాచారం అందిన తర్వాత దర్యాప్తు అధికారి తదుపరి దర్యాప్తు కోసం అనుమతి పొందారు. CrPC యొక్క సెక్షన్ 161 కింద నమోదు చేయబడిన సాక్షుల వాంగ్మూలాలు, ఫిర్యాదుదారు యొక్క కుమార్తె యునైటెడ్ కింగ్డమ్ లో డాక్టర్ ఉద్యోగం కోసం రూ. 5,00,000/- డిమాండ్ ను చీసినట్లు సూచించాయి. విచారణ తర్వాత, IPC యొక్క సెక్షన్ 406 మరియు 420 కింద నేరాలకు

సంబంధించి అప్పీలుదారుపై,12 ఏప్రిల్ 2013న అదనపు చార్జ్ షీట్ దాఖలు చేయబడింది. ఈ కోర్టు ముందు ఉంచిన అడిషనల్ జూనియర్ సివిల్ జడ్జి, సత్తెనపల్లి డాకెట్ ఆర్డర్లో కూడిన, నాల్గవ ప్రతివాది దాఖలు చేసిన కౌంటర్ అఫిడవిట్ నుండి ఇది స్పష్టమైంది. ఆగస్టు 16, 2013 నాటి ఆర్డర్లో ఇలా పేర్కొంది:

..... గౌరవ APP ద్వారా దర్యాప్తు అధికారి దాఖలు చేసిన అదనపు అభియోగ పత్రం ఆధారంగా ... 28.09.2012న ఈ కేసు A.1 నుండి A.3కి వ్యతిరేకంగా IPC సెక్షన్ 498A మరియు DP చట్టంలోని సెక్షన్ 4 క్రింద ఫైల్ పై తీసుకోబడింది. అదనపు అభియోగ పత్రాన్ని పరిశీలించాను. అభియోగ పత్రం లో ఉన్న అంశాలు మరియు రికార్డ్ అందుబాటులో ఉన్న ఇతర మెటీరియల్ ఆధారంగా మరియు గౌరవ APP ని విన్న తర్వాత A.1కి వ్యతిరేకంగా IPC సెక్షన్ 406 మరియు 420ని కూడా ఫైల్ చేయడం సరైనది. 16.09.2013న మరల పిలవండి.

13 ఫిబ్రవరి 2017 నాటి ఆర్డర్ ఈ విధంగా పేర్కొంది:

"... చేతిలో ఉన్న కేసులో, u/s 498-A IPC, సెక్షన్ వరకట్న నిషేధ చట్టంలోని 3 & 4 మరియు ఆ నేరాలకు సంబంధించి మొదట ఛార్జ్ షీట్ దాఖలు చేయబడింది. విచారణను నా పూర్వం ఉన్న న్యాయాధికారి తీసుకున్నారు. తరువాత ఈ కేసులో దర్యాప్తు అధికారి అదనపు ఛార్జ్ షీట్ దాఖలు చేశారు మరియు నా పూర్వం ఉన్న న్యాయాధికారి, 16.08.2013 న u/s 406, 420 IPC ప్రకారం శిక్షార్హమైన నేరాలను పరిగణలోకి తీసుకున్నారు. అయితే అదనపు చార్జిషీటు దాఖలు చేసిన విషయాన్ని ఈ కోర్టు దృష్టికి తీసుకురాకపోవడంతో అదనపు చార్జిషీటును ప్రత్యేక బండిల్గా రికార్డులో ఉంచారు, కాబట్టి,

u/s 498-A IPC మరియు వరకట్న నిషేధ చట్టం మరియు సెక్షన్ యొక్క 3, 4 సెక్షన్ శిక్షార్హమైన నేరానికి మాత్రమే నిందితులపై అభియోగాలు నమోదు చేయబడ్డాయి. IPC 406 మరియు 420 విస్మరించబడ్డాయి. కేసు పరిష్కారానికి సంబంధించిన వాదనలు విన్న తర్వాత ఈ కోర్టు మొత్తం రికార్డును పరిశీలించగా ఈ వాస్తవం కోర్టు దృష్టికి వచ్చింది. 13.02.2017న గౌరవ Asst. పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ కూడా CrPC యొక్క u/s 216 పిటిషన్ను IPC యొక్క సెక్షన్ 406, 420 జోడించి ఆ నేరాలకు కూడా ఛార్జీలు విధించమని ప్రార్థనతో దాఖలు చేశారు. ..."

13. ఫిబ్రవరి 2017న పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ ద్వారా CrPC సెక్షన్ 216 కింద ఒక దరఖాస్తు దాఖలు చేయబడినప్పుడు సెక్షన్ 406 మరియు కింద అభియోగాలు రూపొందించబడలేదని ట్రయల్ జడ్జి దృష్టికి తీసుకెళ్లారు. మునుపటి అదనపు జూనియర్ సివిల్ జడ్జి అదనపు ఛార్జిషీట్ను పరిశీలించి, IPCలోని 406 మరియు 420 సెక్షన్ల కింద నేరాలను గుర్తించడం రికార్డు నుండి స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. అయితే, అభియోగాలను రూపొందించే సమయంలో, అదనపు చార్జిషీట్ను కోర్టు దృష్టికి తీసుకురాలేదు సెక్షన్ 406 మరియు 420 కింద అప్పీలుదారుపై అభియోగాలను రూపొందించడం పరిగణించబడలేదు. కాబట్టి, అప్పీలుదారుపై సెక్షన్ 498 IPC వరకట్న నిషేధ చట్టంలోని సెక్షన్ 3 మరియు 4 తో పాటు కింద నేరాలకు మాత్రమే అభియోగాలు మోపారు.

14. వివాదంపై తీర్పునిచ్చేందుకు, CrPCలోని సెక్షన్ 216 ని సూచించడం అవసరం:

"216. కోర్టు ఛార్జ్ ని మార్చవచ్చు- (1) తీర్పు చెప్పడానికి ముందు ఏ సమయంలోనైనా. ఏదైనా న్యాయస్థానం ఏదైనా ఛార్జీని మార్చవచ్చు లేదా జోడించవచ్చు.

(2) అటువంటి ప్రతి మార్పు లేదా చేర్పులను నిందితులకు చదివి వివరించాలి.

(3) ఒక అభియోగానికి మార్పు లేదా జోడించడం వలన వెంటనే విచారణను కొనసాగించడం అనేది న్యాయస్థానం అభిప్రాయం ప్రకారం, అతని డిఫెన్స్ ఉన్న నిందితుడికి లేదా కేసు నిర్వహణలో ప్రాసిక్యూటర్ కు పక్షపాతం కలిగించే అవకాశం లేదు. దాని అభీష్టానుసారం, అటువంటి మార్పు లేదా అదనంగా చేసిన తర్వాత, మార్చబడిన లేదా జోడించిన ఛార్జ్ అసలు ఛార్జ్ అయినట్లుగా విచారణను కొనసాగించండి.

(4) న్యాయస్థానం అభిప్రాయం ప్రకారం, అట్టి మార్పు లేదా జోడింపు, వెంటనే విచారణను కొనసాగించే విధంగా ఉంటే, నిందితులకు లేదా ప్రాసిక్యూటర్ కు పైన పేర్కొన్న విధంగా పక్షపాతం కలిగిస్తుంది, అని భావిస్తే, కోర్టు కొత్త విచారణను నిర్దేశించవచ్చు లేదా విచారణను అవసరమైనంత కాలం వాయిదా వేయవచ్చు.

(5) మార్చబడిన లేదా జోడించిన ఛార్జ్ లో పేర్కొన్న నేరం మునుపటి అనుమతి అవసరమయ్యే ప్రాసిక్యూషన్ కు ఒకటి అయితే, మార్చబడిన లేదా జోడించిన ఛార్జ్ స్థాపించబడిన వాస్తవాలు, దాని మీద ప్రాసిక్యూషన్ కోసం ఇప్పటికే అనుమతి పొందినట్లయితే తప్ప, అటువంటి అనుమతి పొందే వరకు కేసు కొనసాగించబడదు".

15. సెక్షన్ 216, CrPC యొక్క XVII అధ్యాయంలో కనిపిస్తుంది. సెక్షన్ 16 లోని నిబంధనల ప్రకారం, తీర్పు చెప్పకముందే. ఎప్పుడైనా ఛార్జీని మార్చడానికి లేదా జోడించడానికి కోర్టుకు అధికారం ఉంది. అటువంటి మార్పులు లేదా చేర్పులు చేసినప్పుడల్లా, దానిని చదివి నిందితులకు వివరించాలి. సబ్-సెక్షన్ (1)లోని "ఏదైనా ఛార్జ్ కి జోడించు"అనే పదబంధం కొత్త అభియోగాన్ని

చేర్చడాన్ని కూడా సూచిస్తుంది. ఈ నిబంధన విచారణ సమయంలో రికార్డ్ చేయబడిన మెటీరియల్ల ఆధారంగా అభియోగాన్ని మార్చడం లేదా జోడించడాన్ని సెక్షన్ 216 "తీర్పు చెప్పడానికి ముందు ఎప్పుడైనా"అనుమతిస్తుంది. ఉప-సెక్షన్ (3) ప్రకారం, ఒక అభియోగాన్ని మార్చడం లేదా జోడించడం వల్ల నిందితుడికి అతని రక్షణలో లేదా కేసు నిర్వహణలో ప్రాసిక్యూటర్కి పక్షపాతం కలిగించకపోతే, దానిని అసలు అభియోగం గానే భావించి, అదనపు లేదా ప్రత్యామ్నాయ ఛార్జీతో కోర్టు విచారణను కొనసాగించవచ్చు. సబ్- సెక్షన్ (4) ఛార్జీని జోడించడం లేదా మార్చడం వల్ల నిందితుడికి పక్షపాతం కలిగించే పరిస్థితిని పరిశీలిస్తుంది మరియు కొత్త విచారణను నిర్దేశించడానికి లేదా విచారణను వాయిదా వేయడానికి కోర్టుకు అధికారం ఇస్తుంది. నిందితుడు. సెక్షన్ 217 CrPC) యొక్క విచారణ ప్రారంభమైన తర్వాత కోర్టు ద్వారా అభియోగాన్ని మార్చినప్పుడు లేదా జోడించినప్పుడు సాక్షులను రీకాల్ చేయడంతో వ్యవహరిస్తుంది. సబ్-సెక్షన్ (4) ఛార్జీని జోడించడం లేదా మార్చడం వల్ల నిందితుడికి పక్షపాతం కలిగించే పరిస్థితిని పరిశీలిస్తుంది. మరియు కొత్త విచారణను నిర్దేశించడానికి లేదా విచారణను, నిందితుడికి పక్షపాతం కలిగించే పరిస్థితిని తగ్గించే విధంగా, వాయిదా వేయడానికి కోర్టుకు అధికారం ఇస్తుంది. సెక్షన్ 217 CrPC, విచారణ ప్రారంభమైన తర్వాత కోర్టు ద్వారా అభియోగాన్ని మార్చినప్పుడు లేదా జోడించినప్పుడు సాక్షులను రీకాల్ చేయడంతో వ్యవహరిస్తుంది.

16. ఈ కోర్టు యొక్క ద్విసభ్య బెంచ్, IPC యొక్క సెక్షన్ 376 కింద నేరానికి సంబంధించిన విచారణ జరిపే సమయంలో, IPC సెక్షన్ 417 నేరానికిగాను అదనపు ఛార్జీ సెక్షన్ 216 కింద రూపొందించడానికి దాఖలు చేసిన దరఖాస్తును సంబంధించి, **పి.కార్తికలక్ష్మి వర్సెస్ శ్రీ గణేష్ కేసులో**, జస్టిస్ ఎఫ్ఎమ్ ఇబ్రహీం కలీఫుల్లా, ఏదైనా అభియోగాన్ని మార్చడానికి లేదా జోడించడానికి కోర్టుకు ఉన్న అధికారంతో వ్యవహరిస్తున్నప్పుడు ఈ నిర్ణయాన్ని వెలువరించారు.

"6. ... సెక్షన్ 216 CrPC తీర్పు చెప్పడానికి ముందు ఎప్పుడైనా ఏదైనా ఛార్జీని మార్చడానికి లేదా జోడించడానికి కోర్టుకు అధికారం ఇస్తుంది. కోర్టుకు ఉన్న అధికారం కోర్టుకు మాత్రమే అని మరియు అటువంటి జోడింపు లేదా మార్పు కోసం ఏదైనా దరఖాస్తును ఒక హక్కుగా దాఖలు చేయడం ఏ పార్టీకి లేదు అని ఇప్పుడు బాగా స్థిరపడింది. నేరారోపణను రూపొందించడంలో పొరపాటు జరిగితే మరియు నేరాన్ని కోర్టుకు తెలిపినట్లయితే, సెక్షన్ 216 CrPC అందించిన విధంగా ఛార్జిని మార్చడానికి లేదా జోడించడానికి మరియు తీర్పు చెప్పడానికి ముందు ఎప్పుడైనా, అధికారం ఎల్లప్పుడూ కోర్టుకే ఉంటుంది. కోర్టుకు అలాంటి అధికారం అందుబాటులో ఉంటుంది. ఇది తన దృష్టికి వచ్చిన లేదా దాని దృష్టికి వచ్చిన కొన్ని ఆకస్మిక పరిస్థితులలో కోర్టు తన అధికారాన్ని వినియోగించుకోవడానికి వీలు కల్పించే నిబంధన. అటువంటి పరిస్థితిలో, ఛార్జీని మార్చవలసిన లేదా జోడించాల్సిన అవసరం ఏర్పడిందని కోర్టుకు తెలిస్తే, అది తనంతటా తానుగా చేయవచ్చు మరియు ఆ ప్రయోజనం కోసం ఎటువంటి ఉత్తర్వులు జారీ చేయవలసిన అవసరం లేదు. తుది నిర్ణయం తీసుకున్నప్పుడు అటువంటి మార్పు లేదా జోడించిన తర్వాత, చట్టానికి అనుగుణంగా పార్టీలు తమ పరిష్కారాలను చూసుకోవచ్చు.

17. ఈ కోర్ట్ యొక్క ద్విసభ్య ధర్మాసనం, IPCలోని 498A మరియు 323 సెక్షన్లు క్రింద నమోదైన అనంత్ ప్రకాష్ సిన్హా VS స్టేట్ ఆఫ్ హర్యానా కేసులో, ఒక సందర్భాన్ని పరిశీలించారు, అది ఏమంటే, భర్త మరియు అత్తపై IPC యొక్క సెక్షన్ 406 కింద అదనపు అభియోగాన్ని రూపొందించడానికి ఒక దరఖాస్తు దాఖలు చేయబడింది. అభియోగాన్ని మార్చడానికి కోర్టుకు ఉన్న అధికారంతో వ్యవహరించే సందర్భంలో, ఈ కోర్టు యొక్క వివిధ నిర్ణయాలను ప్రస్తావించిన తర్వాత, జస్టిస్ దీపక్ మిశ్రా అప్పటి గౌరవ ప్రధాన న్యాయమూర్తి) ఇలా అన్నారు :

"18. ... లోపం ఉన్నట్లయితే లేదా ఏదైనా వదిలివేయబడితే కోర్టు ఛార్జీని మార్చవచ్చు. లేదా మార్చవచ్చు. పరీక్ష ఏమిటంటే, అది రికార్డులో అందుబాటులో ఉన్న మెటీరియల్ పై తప్పనిసరిగా స్థాపించబడాలి. ఇది ఫిర్యాదు లేదా ఎఫ్ఐఆర్ లేదా దానితో పాటుగా ఉన్న పత్రాలు లేదా విచారణ సమయంలో రికార్డ్ చేయబడిన మెటీరియల్ ఆధారంగా కావచ్చు. తీర్పును ప్రకటించే ముందు ఎప్పుడైనా కూడా చేయవచ్చు. ప్రతి పరిస్థితిని ప్రచారం చేయవలసిన అవసరం లేదు. రికార్డులో మెటీరియల్ ఉన్నప్పటికీ కోర్టు ఛార్జ్ ని రూపొందించకపోతే, దానికి ఛార్జీని జోడించే అధికార పరిధి ఉంటుంది. అటువంటి సందర్భాల్లో గమనించవలసిన సూత్రం ఏమంటే, మేజిస్ట్రేట్ రూపొందించిన అటువంటి అభియోగం కేవలం రికార్డులో ఉన్న మెటీరియల్ ఆధారంగా లేదా తరువాత తీసుకురాబడిన సాక్ష్యం ఆధారంగా మాత్రమే ఉండాలి. అదేవిధంగా, ఛార్జీని మార్చే అధికారం దీనికి ఉంది. సాక్ష్యాలను అనుమతించకపోతే, ఇప్పటికే రూపొందించిన అభియోగాలను మార్చలేమని అర్థం కాదు, ఎందుకంటే అది సెక్షన్ 216 CrPC యొక్క ఉద్దేశ్యం కాదు.

19. మేము పైన పేర్కొన్నదానితో పాటు, మరొక అంశాన్ని కూడా గుర్తుంచుకోవాలి. నిందితుడికి ఎలాంటి పక్షపాతం కలగకుండా చూడడం మరియు న్యాయమైన విచారణకు అనుమతించడం న్యాయస్థానం యొక్క విధిగా ఉంది. సెక్షన్ 216 CrPC లో అంతర్నిర్మిత రక్షణలు ఉన్నాయి. న్యాయమైన విచారణను ప్రభావితం చేసే అవకాశం ఉన్నందున నిందితులకు ఎటువంటి పక్షపాతం జరగదని గుర్తుంచుకోవడం ట్రయల్ కోర్టు యొక్క విధి..."

18. **సిబిఐ v కరీముల్లా ఒసాన్ ఖాన్**"కేసులో, పేలుడు పదార్థాల చట్టం 1884 మరియు టెర్రరిస్ట్ అండ్ డిస్ట్రక్టివ్ యాక్టివిటీస్ (నివారణ) చట్టం 1987 మరియు ఐపీసీలోని వివిధ నిబంధనల కింద

అప్పీలుదారుపై అభియోగాల జోడింపు కోసం సెక్షన్ 216 Cr.P.C కింద దాఖలు చేసిన దరఖాస్తు విచారణ సమయంలో, న్యాయస్థానం తరపున మాట్లాడిన జస్టిస్ KSP రాధాకృష్ణన్ ఇలా అన్నారు:

"17. సెక్షన్ 216 CrPC ట్రయల్ కోర్టు గణనీయమైన అధికారాన్ని ఇస్తుంది. అంటే, సాక్ష్యం, వాదనలు మరియు రిజర్వ్ చేయబడిన తీర్పు పూర్తయిన తర్వాత కూడా, షరతులకు లోబడి ఏదైనా ఛార్జీని మార్చవచ్చు మరియు జోడించవచ్చు. "ఏ సమయంలోనైనా"మరియు “తీర్పు ప్రకటించబడటానికి ముందు"అనే వ్యక్తీకరణలు అధికారం చాలా విస్తృతమైనదని మరియు తగిన సందర్భాలలో, న్యాయ ప్రయోజనాల కోసం ఉపయోగించవచ్చని సూచిస్తాయి, అయితే అదే సమయంలో, దాని ఆదేశాలు నిందితులకు ఎలాంటి పక్షపాతం కలిగించకుండా కోర్టులు కూడా చూడాలి.

18. సెక్షన్ 216 CrPC, తీర్పు వెలువడే ముందు కానీ ఏ సమయంలోనైనా, ముందుగా రూపొందించిన ఏదైనా ఛార్జీని మార్చడానికి లేదా జోడించడానికి నియమించబడిన న్యాయస్థానాలతో సహా అన్ని న్యాయస్థానాలపై అధికార పరిధిని అందిస్తుంది మరియు కూడిక లేదా మార్పు తర్వాత ఉప-విభాగాలు (2) నుండి (5) వరకు ఉన్న విధానాన్ని నిర్దేశిస్తాయి. సెక్షన్ 216 ప్రకారం అభియోగాలను చేర్చే లేదా సవరించే అధికారాన్ని కోర్టులు ఉపయోగించవచ్చని ప్రత్యేకంగా చెప్పనవసరం లేదు. కోర్టు ముందు కొంత మెటీరియల్ ఉన్నప్పుడే, దానికి కొంత కనెక్షన్ లేదా లింక్ ఉన్నప్పుడే ఛార్జీలను సవరించడానికి, జోడించడానికి ఉంటుంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, కోర్టు ముందు విచారణ సమయంలో నమోదు. చేయబడిన సాక్ష్యాల ద్వారా చేసిన నేరానికి సంబంధించి మార్పు లేదా అభియోగాన్ని మాత్రమే జోడించాలి.

19. **జస్వీందర్ సైనీ స్టేట్ (ఢిల్లీ ప్రభుత్వం NCT)**కేసులో, IPC యొక్క సెక్షన్ 304 బి కింద అభియోగాలు మోపబడిన నిందితులపై, ట్రయల్ కోర్ట్ IPC యొక్క సెక్షన్ 302 కింద అభియోగాన్ని జోడించడం సమంజసమా? అనే ప్రశ్నతో ఈ కోర్టు వ్యవహరించింది. న్యాయమూర్తి TS ఠాకూర్ (అప్పటి న్యాయమూర్తి) కోర్టు తరపున మాట్లాడుతూ, ఈ విధంగా పేర్కొన్నారు.

"11. పైన పేర్కొన్నవాటిని సాదాసీదాగా చదివితే, తీర్పు వెలువడే ముందు అటువంటి అదనంగా మరియు/లేదా మార్పులు చేసినట్లయితే ఏదైనా ఛార్జ్ని మార్చడానికి లేదా జోడించడానికి కోర్టు యొక్క అధికారం అనియంత్రితమైనది అని చూపిస్తుంది. సెక్షన్ 216 లోని ఉప-సెక్షన్లు (2) నుండి (5) వరకు కోర్టు ఏదైనా ఛార్జీని మార్చడానికి లేదా జోడించడానికి నిర్ణయించిన తర్వాత అనుసరించాల్సిన వ్యవహరిస్తుంది. కోడ్ లోని సెక్షన్ 217 విచారణ ప్రారంభమైన తర్వాత కోర్టు ద్వారా అభియోగాన్ని మార్చినప్పుడు లేదా జోడించినప్పుడు సాక్షుల వ్యవహరిస్తుంది. పైన పేర్కొన్న అంశాల నేపథ్యంలో, తీర్పుకు ముందు ఎప్పుడైనా ఛార్జీని జోడించడానికి లేదా మార్చడానికి న్యాయస్థానం యొక్క సామర్థ్యం గురించి ఎటువంటి సందేహం లేదు. అయితే, అటువంటి జోడింపు లేదా మార్పులు చేసే పరిస్థితులు సెక్షన్ 216 లో నిర్దేశించబడ్డాయి. ఏ కారణం చేతనైనా ఇప్పటికే రూపొందించిన అభియోగం లోపభూయిష్టంగా ఉందని కోర్టు గుర్తించినందున లేదా విచారణ ప్రారంభమైన తర్వాత కోర్టు ముందుకు వచ్చిన సాక్ష్యం వల్ల అటువంటి జోడింపు అవసరమని భావించినందున, సాధారణంగా అటువంటి జోడింపు లేదా ప్రత్యామ్నాయం గురించిన ప్రశ్న తలెత్తడం సర్వసాధారణం.

20. పైన పేర్కొన్న పూర్వ తీర్పుల నుండి పరిశీలిస్తే, సెక్షన్ 216 Cr.P.C ఏదైనా ఛార్జీని మార్చడానికి లేదా మార్పులు చేయటానికి కోర్టుకు ప్రత్యేకమైన మరియు విస్తృత అధికారాన్ని అందిస్తుంది. సబ్ సెక్షన్ (1)లో "ఏ సమయంలోనైనా తీర్పు ఉచ్చరించే ముందు"అనే పదంలో, సాక్ష్యం వాదనలు మరియు తీర్పును రిజర్వ్ చేసిన తర్వాత కూడా అభియోగాలను మార్చడం లేదా జోడించడం వంటి అధికారాలను వినియోగించుకోవడానికి కోర్టుకు అధికారం ఇస్తుంది. కోర్టు అభిప్రాయం ప్రకారం, ఆరోపణను రూపొందించడం లోపభూయిష్టంగా ఉంటే లేదా నమోదు చేయబడిన మెటీరియల్ని ప్రాథమికంగా పరిశీలించినట్లయితే, ఆరోపించిన నేరాన్ని ఏర్పరిచే వాస్తవిక పదార్థాల ఉనికిపై న్యాయస్థానం ఒక ఊహాజనిత అభిప్రాయాన్ని ఏర్పరుచుకుంటే, ఛార్జీని మార్చడం లేదా జోడించడం చేయవచ్చు. ఛార్జిని జోడించడం లేదా మార్చడంపై నిర్ణయం తీసుకునేటప్పుడు కోర్టు ఆమోదించాల్సిన పరీక్ష ఏమిటంటే, రికార్డులోకి తీసుకొనిరాబడిన మెటీరియల్, ఆరోపించిన నేరానికి సంబంధించిన అంశాలతో నేరుగా లింక్ లేదా నెక్సస్ కలిగి ఉండాలి. ఒక అభియోగాన్ని జోడించడం కేవలం అదనపు ఛార్జీల విచారణను ప్రారంభించిన తర్వాత, సాక్ష్యాధారాల ఆధారంగా, అదనపు ఆరోపణలకు నిందితుడికి శిక్ష విధించబడుతుందా లేదా అనేది నిర్ణయించబడాలి. సెక్షన్ 216 ప్రకారం కోర్టు తన అధికారాలను న్యాయబద్ధంగా వినియోగించుకోవాలి మరియు నిందితుడికి ఎటువంటి పక్షపాతం జరగకుండా మరియు అతను న్యాయమైన విచారణకు అనుమతించబడాలి. అభియోగాలను జోడించడం లేదా మార్చడం ద్వారా నిందితులకు కలిగే హాని మాత్రమే, కోర్టు అధికారంపై ఉన్న పరిమితి. అటువంటి పక్షపాతానికి కారణమయ్యే తరుణంలో కోర్టులు అనుసరించాల్సిన విధానాన్ని ఉప-విభాగం (4) తదనుగుణంగా నిర్దేశిస్తుంది.

21. అప్పీలుదారు, IPCలోని సెక్షన్ 406 మరియు 420 లోని అంశాలు స్థాపించబడలేదనే విషయాన్ని రుజువు చేసేందుకు **ఓంకర్ నాథ్ మిశ్రా v ది స్టేట్** కేసు లో ఈ కోర్టు యొక్క ఇద్దరు న్యాయమూర్తుల బెంచ్ నిర్ణయంపై ఆధారపడ్డాడు. ఈ న్యాయస్థానం అభియోగాలను రూపొందించే

దశలో న్యాయస్థానం ద్వారా మూల్యాంకన స్వభావంతో వ్యవహరించేటప్పుడు, ఈ విధంగా నిర్ణయించింది :

"II. అభియోగాలను రూపొందించే దశలో కోర్టు, ఆరోపించిన నేరం యొక్క అన్ని పదార్థాల ఉనికిని బహిర్గతం చేశాయో లేదో తెలుసుకోవడానికి, మెటీరియల్ మరియు డాక్యుమెంట్లను మూల్యాంకనం చేయవలసి ఉంటుంది. దాని నుండి వెలువడే వాస్తవాలు, వాటి ముఖవిలువతో తీసుకోబడినవి. ఆ దశలో, రికార్డులో ఉన్న మెటీరియల్ యొక్క ప్రొబేటివ్ విలువకు కోర్టు లోతుగా వెళ్లనవసరం లేదు. నేరం జరిగిందని భావించడానికి, నిందితుడిని దోషిగా నిర్ధారించడానికి కారణం ఉందా లేదా అనే విషయంలో పరిగణించాల్సిన అంశం ఏమిటంటే, ఆ దశలో, ఆరోపించిన నేరానికి సంబంధించిన వాస్తవ పదార్థాల ఉనికికి సంబంధించి కోర్టు ఒక ఊహాజనిత అభిప్రాయాన్ని ఏర్పరచడానికి దారితీసే విషయాలపై స్థాపించబడిన బలమైన అనుమానం కూడా ఆ నేరం యొక్క కమీషన్ కు సంబంధించి నిందితుడిపై అభియోగాలను రూపొందించడాన్ని సమర్థిస్తుంది.

22. ప్రస్తుత కేసులో, హైకోర్టు అదనపు ఛార్జీలను రూపొందించాలని నిర్దేశిస్తున్నప్పుడు, విచారణ తర్వాత నమోదు చేయబడిన మెటీరియల్ మరియు సాక్ష్యాలను మూల్యాంకనం చేసి, ఏ విధంగా నిర్ణయించింది:

"LWI వాస్తవ ఫిర్యాదుదారుడి తండ్రి, అతను తన అల్లుడు అంటే మొదటి నిందితుడు యునైటెడ్ కింగ్డమ్ (UK)లో తన కుమార్తెను చూసుకుంటానని హామీ ఇచ్చాడని మరియు UKలో తన కుమార్తెకు డాక్టర్ ఉద్యోగం ఇప్పిస్తానని వాగ్దానం చేసి రూ. 5,00,000/- క్లెయిమ్ చేశాడని, చెప్పిన ప్రయోజనం కోసం అల్లుడు తనను నమ్మించి పెద్దల సమక్షంలో రూ. 5,00,000/- అందుకున్నాడని, మరియు అతడు తన కుమార్తెను UK కి

తీసుకెళ్లాడని పేర్కొన్నాడు. తన అల్లుడు చేసిన మోసం గురించి ఇంతకు ముందు విచారించినపుడు చెప్పలేదు అని పేర్కొన్నాడు. స్వతంత్ర సాక్షి అయిన LW13 కూడా, LWI సాక్ష్యానికి మద్దతునిస్తూ, ఫిర్యాదుదారుడి కుమార్తెకు డాక్టర్ ఉద్యోగం ఇప్పిస్తానని హామీ ఇచ్చి A1, 5 లక్షలు తీసుకున్నట్లు చెప్పాడు. A1, LW1ను మోసం చేసి ఉద్యోగం ఇప్పిస్తానని చెప్పి రూ.5 లక్షలు అందుకున్నట్లు పేర్కొన్నాడు. LW14, కూడా స్వతంత్ర సాక్షి మరియు అతను LW13 సాక్ష్యానికి మద్దతు ఇచ్చాడు. A1 తన భార్య మరియు బిడ్డను భారతదేశంలో వదిలి రూ.5 లక్షలు తీసుకుని వెళ్లిపోయాడని అతను పేర్కొన్నాడు. కాబట్టి, పైన పేర్కొన్న వాస్తవాల నుండి, LWs 13 మరియు 14 ద్వారా పేర్కొనబడిన విధంగా, ప్రాథమికంగా, LW1 యొక్క సంస్కరణ, అతను తన కుమార్తెకు ఉద్యోగం కల్పిస్తానని హామీపై A1కి రూ.5 లక్షలు ఇచ్చాడు మరియు A1 ఎటువంటి ఉద్యోగం ఇవ్వకుండా మోసం చేసాడు అనే ఆరోపణ, LWs 13 మరియు 14 నుండి మద్దతు పొందింది. ఉద్యోగం ఇప్పిస్తానని వాగ్దానం చేసి A1కి మొత్తాన్ని అప్పగించినప్పుడు మరియు అతను ఉద్యోగం అందించడంలో విఫలమైనప్పుడు మరియు మొత్తాన్ని తిరిగి ఇవ్వనప్పుడు, A1కి, అతని భార్యకు ఉద్యోగం కల్పించే ఉద్దేశం లేదని నిర్ధారించవచ్చు. మరియు అతను ఆ మొత్తాన్ని LW1 నుండి సేకరించిన ప్రయోజనం కోసం కాకుండా వేరే ప్రయోజనం కోసం ఉపయోగించాడు, ఇది సెక్షన్లు 406 మరియు 420 IPC కింద నేరాలను ఆకర్షించడానికి సరిపోతుంది. LW.1 మెరుగుపరచబడిన సంస్కరణలో నిజం ఉందా మరియు అతని మునుపటి స్టేట్మెంట్లో అదే పేర్కొనకపోవడానికి గల కారణాలేమిటో, విచారణ సమయంలో తీర్పు ఇవ్వవచ్చు. రికార్డు నుండి సాక్ష్యం ఏమంటే దర్యాప్తు అధికారి దాఖలు చేసిన అదనపు ఛార్జి షీట్ రికార్డులో ప్రత్యేకంగా ఉంచటం వల్ల దిగువ కోర్టు దృష్టిని కోల్పోయిందని, దీని కారణంగా అదనపు అభియోగాలు మోపడం సాధ్యం కాలేదని గ్రహించాలి.

23. హైకోర్టు ఆమోదించిన పరీక్ష సరైనది మరియు ఈ కోర్టు నిర్ణయాలకు అనుగుణంగా ఉంది. ఈ కోర్టు ముందు నాల్గవ ప్రతివాది దాఖలు చేసిన కౌంటర్ అఫిడవిట్లో, PW1 (LW1), PW5 (LW12) మరియు PW6 (LW13) డిపోజిషన్స్ మరియు వారి క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్లు జోడించబడ్డాయి. ఏప్రిల్ 200లో, యునైటెడ్ కింగ్డమ్లో ఫిర్యాదుదారుడి కుమార్తెకు డాక్టర్ ఉద్యోగం కల్పించడం కోసం, ఫిర్యాదుదారు అయిన PW1 నుండి అప్పీలుదారు రూ.5,00,000/- డిమాండ్ చేసినట్లు రికార్డ్లో ఉన్న మెటీరియల్ మద్దతునిస్తుంది. PW1 ప్రకారం, అతను PW5 (PW 1 యొక్క బావమరిది) నుండి మొత్తాన్ని అప్పుగా తీసుకున్నాడు మరియు PW5 మరియు PW6 (PW1 స్నేహితుడు) సమక్షంలో అప్పీలుదారుకు చెల్లించాడు. అటువంటి సాక్ష్యం యొక్క పరిశీలనాత్మక విలువపై ఉచ్ఛరించకుండా, ఐపీసీ సెక్షన్ 406, 420 నేరాలకు, మరియు జోడించాలని కోరిన అభియోగాలకు సంబంధించిన పదార్థాలతో కనెక్షన్ లేదా లింక్ ను చూపే తగినంత మెటీరియల్ రికార్డ్లో ఉంది.

24. సాక్షులు చెప్పిన వాంగ్మూలాలు యొక్క యదార్థత విచారణకు సంబంధించినది మరియు అభియోగాలను రూపొందించే సమయంలో వాటి యదార్థత నిర్ణయించాల్సిన అవసరం లేదు. అభియోగాలను రూపొందించి, విచారణ ప్రారంభించిన తర్వాత మాత్రమే మెరిట్ పై సాక్ష్యాధారాలను న్యాయస్థానం అంచనా వేయాలి. అయితే, అభియోగాలను రూపొందించే ఉద్దేశ్యంతో, విచారణ ప్రారంభించడానికి తగిన మెటీరియల్ ఉందని కోర్టు ప్రాథమికంగా నిర్ధారించాలి. హైకోర్టు రికార్డులో ఉన్న విషయాలపై ఆధారపడింది మరియు ఛార్జ్ ని జోడించాల్సిన అవసరం ఉన్న కారణాలు నిర్ధారించింది. IPC సెక్షన్ 406 మరియు 420 కింద నేరాలకు సంబంధించిన అంశాలు ఆకర్షించబడుతున్నాయని అని హైకోర్టు స్పష్టం చేసింది. అందువల్ల, ఇంప్యుగ్డ్ ఆర్డర్లో ఎటువంటి జోక్యానికి తావు లేదు.

25. తదనుగుణంగా ఈ అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది. సత్తెనపల్లి అదనపు జూనియర్ సివిల్ జడ్జి ముందు పెండింగ్ లో ఉన్న విచారణ ప్రక్రియ కొనసాగుతుంది.

26. పెండింగ్లో ఉన్న దరఖాస్తు(లు) ఏవైనా ఉంటే, అవి మూసి వేయబడినట్లే.

....

జె. [డాక్టర్ ధనంజయ వై చంద్రచూడ్]

....

జె. [హృషికేష్ రాయ్] న్యూఢిల్లీ;

జనవరి 21, 2020.